

रामन

रामस

रामाय

तत्रानुष्ठानं अगस्त्यवर्हिततः संचिप्य लिखते ।
कृतप्रातःस्नानादिः ।

उपोष्य नवमीनवद्य यामेव्यत्सु राधव ।
तेन प्रीतो भव त्वं भो संवारात्ताहि मां हरे ।
इति निवेद्य ।

‘क्रीमकाङ्गं विशालाक्षमिन्द्रनीलसमप्रभम् ।
दक्षिणशिं दशरथं पुत्रावेच्यतत्परम् ।
पृष्ठतो जङ्घां देवं सच्छृङ्खलं कनकप्रभम् ।
यान्ते भरतशत्रुघ्नौ तालटनकराडुभौ ।
अये अयं हनूमन्तं रामानुग्रहकाङ्क्षिणम् ।
एवं ध्यात्वा श्रीरामं पूजयेत् । स्नानमन्त्रस्तु ।
‘इन्द्रोऽयिच्च यमश्चैव नेत्रतो वरुणोऽनिलः ।
कुबेर ईशो ब्रह्माहिर्दक्षपालाः क्षापयन्तु ते ।
अहिरनन्तः । कौशल्यां पूजयेत् । मन्त्रस्तु ।
‘रामस्य जननी चासि राममयमिदं जगत् ।
अतस्त्वं पूजयिष्यामि लोकमातर्नमोऽस्तु ते ।’
तथा ।

‘नमो दशरथायेति पूजयेत् पितरं ततः ।
ततोऽनुज्ञाय देवेशं परिवारान् समर्चयेत् ।
पूर्ववटकोवकोवेषु हृदयादीनि च क्रमात् ।
हृदयादीनि यथा । रां हृदयाय नमः । रौ शिरसे खाहा । रुं शिखायै वषट् । रे कव-
चाय हुम् । रौ नेत्राभ्यां वौषट् । रः अस्त्राय
फट् । तथा,—

‘हनूमन्तं ससुग्रीवं भरतं सविभीषणम् ।
जम्बूकाङ्गदशरुध्रं जाम्बवन्तं ह्नादिभु ।
धूमं जयन्तं विजयं सुराहं राट्टवर्धनम् ।
अकोपं धूम्रपालाख्यं सुमन्तं हनमध्यतः ।
ह्नाये लोकपालांश्च तदस्त्राणि तदग्रतः ।
लोकपाला इन्द्रादयो दश । तदस्त्राणि वज्र-
शक्तिदण्डकुङ्कुमाशुक्रशङ्खमूलपद्मशक्राणि ।
मध्याह्ने जम्बू भावयेत् ।

‘उचस्ये गृहपञ्चके सुरगुरौ सेन्दौ नवन्वा
तिथौ

कये कर्कटके पुनर्वसुदिने मेघं गते पूषणि ।
निर्दग्धुं निखिलाः पञ्चाश्रमिधो मध्याह्न-
योध्यादये-

राविभूतमभूदपूर्वविभवं यत्किञ्चिदेकं महः ।
पञ्चाश्रा राक्षसाः ।

‘मत्तेवं वादेद्याद्यानर्थं दद्यान्मगततेः ।
कनकपुष्पाभुसंपूर्णं यद्वात्वा शङ्कतुतमम् ।
अशोकरोमकुसुमेर्युक्तं तुलसीदलेः ।’
मन्त्रस्तु ।

‘दशाननवधापाय धर्मसंस्थापनाय च ।
दानवानां विनाशाय देवानां निधनाय च ।
परिजान्नाय साधूनां रामो जातः स्वयं हरिः ।
यद्वात्वा मया दत्तं आहूतिः सहितो मम ।
पुण्याङ्गलिं पुनर्देत्वा यामे यामेव्यत्ततः ।
पूजयेद्द्विविधव्रत्ता दिवाराचं नयेद्बुधः ।
तदयं संचेपः । शुद्धायां नक्षत्रयुक्तायां
विवादाभावः । विद्यायाम् एकादशीदिने
दशमी पारवयोम्या न चेत् तदा नक्षत्रयोगा-

योगेऽपि अष्टमीविद्यायाम् । पारवयोम्या चेत्
तदा अष्टमीविह्वी त्वया परेऽहनि उपवासः ।”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ।

रामपूगः, पुं. (रामो रमणीयः पूगः ।) गुवाक-
विशेषः । तत्पर्यायः । कामीनः २ सुनिपूगः ३
सुरेवटः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ।

रामबाणः, पुं. (रामस्य बाण इव सफलत्वात् ।)
बाणविशेषः । यथा । रसेन्द्रचिन्तामणौ ।

“पारदान्तजवङ्गगन्धकं
भाग्युगमसरिचेन मिश्रितम् ।
तत्र जातिफलमहं भागिकं
तितिलीफलरसेन मर्हितम् ।
वह्निमान्द्यदश्वत्थनाश्रनो
रामबाण इति विद्युतो रसः ।
संग्रह्यद्वयोक्तुमन्तर्यक-
मामवातखरदूषणं जयेत् ।
दीयते तु चणकानुमानतः
सद्य एव चटरामिदीपनः ।
रोचकः कफकुलान्तकारकः
आसकासवमिजनुनाशनः ॥”

पाराभागः १ विषभागः १ लवङ्गभागः १
गन्धकभागः १ मरिचभागः १ जायफलभागः २ ।
रामबाणो रसोऽजीर्णः । इति भावप्रकाशः ।
(शरद्वचभेदः । इति राजनिर्घण्टः । राम-
शरच्च ।)

रामभद्रः, पुं. (राम एव भद्रो मङ्गलजनकत्वात् ।)
श्रीरामः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, कथा-
चरितुसंगरे । ३४ । २३६ ।

“लोकश्च सर्वदा रक्षस्तत्प्रवादेन किं पुरा ।
रामभद्रेण शुद्धापि त्वक्ता देवो न जानकी ॥”

रामलवणं, स्त्री. (रामं रमणीयं लवणम् ।)
श्रीरामलवणम् । तत्पर्यायः । रोमकम् २
पाचात्याकरसम्भवम् ३ । इति रत्नमाला ।

रामवल्गुभं, स्त्री. (रामं रमणीयं वल्गुभञ्च ।)
लवणम् । इति राजनिर्घण्टः । (रामस्य वल्गुभम् ।)

रामप्रिये, स्त्री. (रामं रमणीयं प्रियम् ।)
रामप्रिये, स्त्री. (रामं रमणीयं प्रियम् ।)

रामवीणा, स्त्री. (रामा रमणीया वीणा ।)
वीणाविशेषः । यथा, शब्दरत्नावली ।

“कुञ्चो च कच्छपीवीणा वीणा तुमुवनारदी ।
सारङ्गती केनिकजा रामवीणा वलाङ्गिता ॥”

रामशरः, पुं. (रामस्य शर इव ।) शरद्वचभेदः ।
तत्पर्यायः । रामकाण्डः २ रामबाणः ३
रामेयः ४ अपमन्दकः ५ दीर्घः ६ रुपप्रियः ७ ।
तस्य मूलगुणाः । ईषदुष्णत्वम् । वषिप्रदत्वम् ।
रसे अजलम् । कषायत्वम् । पित्तकारित्वम् ।
कफवातनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ।
(रामचन्द्रस्य बाणोऽपि ।)

रामश्रीतला, स्त्री, आरामश्रीतला । इति राज-
निर्घण्टः ।

रामसखा, पुं. (रामस्य सखा । “राजाहःवलि-
भ्यष्टम् ॥” ५ । ४ । ६१ । इति टप् ।) हृषीकः ।
इति शब्दरत्नावली ।

रामसेनकः, पुं, भूनिम्बः । (अयं पय्यायो यथा,—
“किराततित्तः कैरातः कटुतित्तः किरातकः ।
काण्डतित्तो नाय्यतित्तो भूनिम्बो रामसेनकः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
कटुफलः । इति राजनिर्घण्टः ।

रामा, स्त्री, (रमते रमयतीति वा । रम+
ञ्जलार्त्वात् ङः । टाप् । रमतेऽनयेति ।
करये चन् वा ।) उन्नतलक्ष्मीविशेषः । इत्य-
मरः । २ । ६ । ४ । गीतकलाभौ रमते रामा ।
इति भरतः । (यथा, भागवते । ३ । २३ । ४३ ।
“विभज्य नवधात्मानं मानवीं सुरतीवृत्तकाम् ।
रामां निरमयन् रेमे वरपूगान् सुहृन्निवत् ॥”)
योषा । (यथा, रघुः । ५ । ४६ ।

“स षष्ठ्यन्वहतस्युगमृष्यं
भयात्पय्यन्तरथ च्येन ।
रामापरिचायविहङ्गयोधं
सेनानिवेशं तुमुजं चकार ॥”)

हिङ्गु । नदी । इति मेदिनी । हिङ्गुलम् । इति
शब्दरत्नावली । श्वेतकण्टकारी । यद्वक्या ।
आरामश्रीतला । अशोकः । गोरोचना । इति
राजनिर्घण्टः । बाजा । गैरिकम् । इति शब्द-
चन्द्रिका ।

रामायणं, स्त्री, (रामस्य चरितान्वितं अयनं
शास्त्रम् ।) रामेय रावणवधकाव्यम् । इति
त्रिकाण्डशेषः । तच्च शतकोटिसंख्यकम् । यथा ।
स्कान्दे पातालखण्डे अयोध्यामाहात्म्ये तचण्य-
तीर्थाश्रमवर्णनप्रस्तावे ।

“श्रीपोत्ता हृदि सन्तप्तं प्रापैतसमकल्पम् ।
प्रोवाच वचनं ब्रह्मा तच्चागत्य सुसुतकृतः ।
न निवादः स वै रामो ऋगयाचमृमागतः ।
तस्य सर्ववर्णेनैव सुश्रोत्र्यस्त्वं भविष्यसि ।

इत्युक्त्वा तं जगामासु ब्रह्मलोकं सनातनः ।
ततः सर्ववर्णमास राधवं यत्थकोटिभिः ॥”

कोटिभिः शतकोटिभिः । चरितं रघुनाथस्य
शतकोटिप्रवृत्तरमित्यन्वयोक्तः । तच्च संपूर्णं
ब्रह्मलोकं इत्येतत्त्वम् । इह तु कुशलवोपदिष्टा
चतुर्विंशतिराहलीकृतम् । इति रामायण-
टीकायां नामो जीभट्टः । ७ । तथा हि ।

“प्राप्तस्याख्यस्य रामस्य बालीकिर्भगवान् ऋषिः ।
चकार चरितं कृतं विचित्रपदमयवत् ।
चतुर्विंशत्यहसाञ्च लोकानामुक्तवान् ऋषिः ।
तथा सर्गशतान् पञ्च वट् काण्डानि तथोत्तरम् ।
इति रामायणे बालीकीये बालकाण्डे ३ सर्गः ।
संचिप्यरामचरितं यथा,—

“रामायणमथो वक्ष्ये श्रुतं पापविनाशनम् ।
विष्णुनाभ्यज्जो ब्रह्मा मरीचिपत्तनुतः स्मृतः ।
मरीचिः कश्चपत्तकात् परत्तकात् मरुः स्मृतः ।
मनोरिचाकुर्वन्मोहभूदंशे राजा रघुः स्मृतः ।
रघोरजस्ततो जातो राजा दशरथो बली ।
तस्य पुत्रास्तु चलारो महाबलपरक्रमाः ।
कौशल्यायामभूदामो भरतः कैकयीसुतः ।
सुतो लक्ष्मणश्चन्द्रो सुमित्रार्थ भूपुतुः ।